

Τριώδιον

Ἦχος βαρύς. Τῇ Δευτέρᾳ Πρωΐ

Μηναῖον - Τῆς Δ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ
Ιορδάνῃ

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

*ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνᾶμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι,
δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα
ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσῃτε ἡμᾶς, σκέπη
τῶν πτερυγῶν, τῆς αὔλου ὑμῶν δόξης,
φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς
καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε
ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Τῆς Οκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'.

Τῇ ἀνατραφείῃ ἐν τῷ Ναῷ, εἰς τὰ
Ἅγια τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένη τὴν
πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμεμπτον
παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ,
προσέφερεν οὐρανόθεν, τὸν ἀσπασμόν

καὶ τὸ χαῖρε. Χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε
δεδοξασμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 4. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος βαρύς.

Ἐχουσα ψυχὴ μου, τὸ ἰατρεῖον τῆς
μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα,
ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ ἱατρῷ
ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. Ἐλευθέρωσόν με
φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων,
συναρίθμησόν με τῇ Πόρῃ, καὶ τῷ Ληστῇ
καὶ τῷ Τελώνῃ, καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεός, τῶν
ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν
με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με,
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ
ἐζήλωσα, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα
οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως,
τῆς τοιαύτης διορθώσεως, ἀλλὰ τῇ σῇ
εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσόν με ὡς
Φιλάνθρωπος.

Δόξα. **Τῶν Μαρτύρων.**

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς
ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν,
καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν·
διὸ καὶ τοὺς στεφάνους, παρὰ σοῦ
ἐκομίσαντο, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου,
καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ
κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβεὶμ
ὑπάρχεις, Παναγία Παρθένε· ἐκεῖνα γὰρ

τὴν θείαν, μὴ φέροντα ἔλλαμψιν, πτέρυξι
κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τὴν λειτουργίαν
ἐπιτελοῦσιν, αὐτὴ δὲ σεσαρκωμένον
τὸν Λόγον, αὐτόπτως ὁρῶσα φέρεις, ὃν
ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 5. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτὴ.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερενλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ
πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαντοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Κάθισμα Β'.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἡνέφκεται τῆς θείας, μετανοίας τὰ
πρόθυρα, προσέλθωμεν προθύμως,
ἀγνισθέντες τὰ σώματα, βρωμάτων, καὶ
παθῶν τὴν ἀποχήν, ποιοῦντες ὡς ὑπήκοοι
Χριστοῦ, τοῦ καλέσαντος τὸν κόσμον, εἰς
βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον, δεκάτας τοῦ
παντός ἐνιαυτοῦ, προσφέροντες τῷ πάντων

Βασιλεῖ, ὅπως καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ,
πόθῳ κατίδωμεν.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν
Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία
σαρκωθέντα Θεότητι, προτείνασα
δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς
ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων,
τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ, καὶ βοῶντάς
σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ
προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι
ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου

ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄισομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαόν, δουλείας Αἰγύπτου, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα Φαραώ, καὶ τὴν δύναμιν.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅπλον κατὰ πάσης τῆς μεθοδείας, τοῦ ἀλλοτρίου κραταιόν, τὴν νηστείαν

ἔχοντες, γενναίως πατήσωμεν, τὰ τούτου μηχανήματα.

Στίχ. Αἰσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται, ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Ὅπλον κατὰ πάσης τῆς μεθοδείας, τοῦ ἀλλοτρίου κραταιόν, τὴν νηστείαν ἔχοντες, γενναίως πατήσωμεν, τὰ τούτου μηχανήματα.

Στίχ. Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Ἐλλάμψει τοῦ Πνεύματος θεοφόρε, καταυγασθεῖς, τὰ νοητὰ τῆς ψυχῆς σου ὅμματα, πρὸς φῶς ἐνητένισας, δι' ἀρετῆς τὸ ἄδυτον.

Στίχ. Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἄρματα Φαραώ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Τῶν παρόντων Πάτερ δι' ἀκτησίας, τὸ γεηρὸν ἀποβαλὼν ἄχθος ὡς ἀσώματος, Γεράσιμε ἡνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως.

Στίχ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥσει λίθος.

Θεοτοκίον.

Γῆθεν πρὸς οὐράνιον πολιτείαν, ἡμᾶς ἀνείλκυσεν Ἀγνή, ὁ ἄχραντος τόκος σου, νηστείας ταῖς πτέρυξιν, εἰς οὐρανούς ἀναγαγὼν ἡμᾶς.

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ, καὶ ἄρχοντες τῶν Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς

τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Φαιδρὰ προεόρτια, τῆς ἐγκρατείας, λαμπρὰ τὰ προοίμια τῆς νηστείας σήμερον· διὸ συνδράμωμεν, ἐν πεποιθήσει ἀδελφοί, καὶ προθυμία πολλῇ.

Στίχ. Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθώθησαν.

Ἀδὰμ τὸν προπάτορα, τῇ παραβάσει, ζηλώσας ἐκβέβλημαι, τῆς τρυφῆς ὁ ἄθλιος· διὸ προσπίπτω σοι· ἐν μετανοίᾳ καὶ κλαυθμῷ, Κύριε σῶσόν με.

Στίχ. Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.

Ἀρχὴ κατανύξεως, καὶ μετανοίας, κακῶν ἀλλοτριώσις, καὶ παθῶν ἐγκράτεια· διὸ σπουδάσωμεν, ἀποκοπὴν τῶν πονηρῶν, ἔργων ποιήσασθαι.

Στίχ. Ὁ κατειργάσω, Κύριε, ἀγίασμα, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Θεοτοκίον.

Νυκτὶ παραπτώσεων, ἡμαυρωμένος, πρὸς σὲ τὴν κηύσασαν, τοῖς ἐν σκότει Ἥλιον, δικαιοσύνης Χριστόν, νῦν καταφεύγω ἐκτενῶς, Δέσποινα σῶσόν με.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν.

Ἴδου προηνέφκται, τῆς μετανοίας, ἡ θύρα φιλόθεοι, δεῦτε οὖν σπουδάσωμεν, τοῦ

εἰσελθεῖν δι' αὐτῆς, πρὶν κλείσῃ ταύτην ὁ Χριστός, ὡς ἀναξίους ἡμῖν.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Τὸ ἔαρ μηνύουσα, ἡγγικεν αὕτη, ἡ νῦν προκαθάρσις, Ἑβδομάς ἡ πάνσεπτος, τῶν ἱερῶν Νηστειῶν, τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχάς, πάντων φωτίζουσα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἀσύγχυτε, ἄκτιστε, Τριάς ἀγία, μονὰς ὑπεράγαθε, ὁ Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ συγγενές, τοὺς προσκυνοῦντάς σε πιστῶς, ἀεὶ περισώζε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νενίκηνται πάντα γνε, ἐν σοὶ οἱ ὄροι, Παρθένε τῆς φύσεως· μένεις γὰρ τέξασα, ἄνευ ἀνδρὸς τὸν Θεόν, ὡς πρὸ τοῦ τόκου σεμνή, πάλιν ἀπήμαντος.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ὡδὴ γ'.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ὁ στερεώσας τῷ λόγῳ σου τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, στερεώσον καὶ ἡμῶν τὴν διάνοιαν, εἰς τὸν φόβον σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Νυκτὶ ἀτόπων κατεσχέθην ἁμαρτημάτων, φωτὶ μετανοίας με νῦν καταύγασον, Φωτοδότα φιλάνθρωπε, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Στίχ. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη

ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

Αἱ τρίβοι πᾶσαι, ἃς διώδευσα ἐν τῷ βίῳ, ἐν βαράθροις ἡδονῶν με κατεκρήμνισαν, Ἰησοῦ μετανοίας μοι, θείας τρίβους ὑπόδειξον.

Στίχ. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου.

Γενναιοφρόνως διανύσαντες τὸν ἀγῶνα, ἐπάθλων οὐρανίων ἡξιώθητε, παναοίδιμοι μάρτυρες, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύοντες.

Στίχ. Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Μυρίους πόνους ὑπομείναντες ἀθλοφόροι, μυρίων ἀγαθῶν ἡξιώθητε, μυριάσιν ἐνούμενοι, ἁσωμάτων Δυνάμεων.

Στίχ. Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Μόνη τεκοῦσα τὸν οὐράνιον Βασιλέα, Παρθένε ἐν ἐμοὶ τὴν βασιλεύουσαν, ἁμαρτίαν κατάβαλε, καὶ οἰκτεῖρας σῶσόν με.

Τῆς Οἰκτιρήτου ---

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος βαρὺς. Ἐστερεώθη τῇ πίστει

Στίχ. Διδόνς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Μεσῖται θείας χρηματίζοντες ἐκφαντορίας, χοροὶ Ἀγγέλων αὐλῶς, κραυγάζετε πάντες· Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ μόνος παντοδύναμος.

Στίχ. Κύριος ἀσθενῇ ποιήσῃ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Ἀγάπης νόμῳ τὰς θείας, Ἀρχάγγελοι ἐμφάσεις, διαδιδόντες εὐρύθμως, Χριστῷ μελωδεῖτε· Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ μόνος παντοδύναμος.

Στίχ. Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Τῆς πρώτης αἵγλης, δευτέρας λαμπρότητος ζηλοῦντες, οἱ εὐσεβοῦντες συμφώνως, Χριστῷ μελωδοῦσιν· Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα, παραγαγὼν βουλήσει, ἐκ σοῦ Παρθένε τὴν σάρκα, δανεῖζεται Λόγος, ἄνθρωπος γενόμενος, δι' οἶκτον ὁ φιλάνθρωπος.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοῦς, καὶ ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἅκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Τῶν παθῶν τὰ θηρία, διὰ νηστείας ἀποκτείναντες, Χριστῷ δι' ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος ἐγγίσωμεν.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν
ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Πρὸς τὸν ἄϋλον πόθον, τὸν τοῦ
Κυρίου, Πάτερ Ὅσιε, αἰεὶ ἐνατενίζων, ὕλης
προσκαίρου κατεφρόνησας.

Δόξα.

Τὸν Χριστὸν ἐν τῇ γλώσσει, ἔχων αἰεὶ
Πάτερ Γεράσιμε, τὸ ἀληθὲς τῶν λόγων,
διεβεβαίου ἐν τοῖς θαύμασι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν νηστείαις καὶ πόνοις, τὸ ἀσθενὲς
ἡμῶν τῆς φύσεως, ῥωννύουσα Παρθέने,
κατὰ παθῶν τοῦτο ἐνίσχυσον.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδιά
μου· διὸ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο
δύναμιν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν
διανύσας, πρὸς νοητῆς θεωρίας ἀνελήλυθας
ὕψος, καὶ θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ,
ἐμφάσεις ὑπεδέξω καθαρὰς, διὰ τοῦτο,
θεοφόρε, σὲ εὐσεβῶς τιμῶμεν καὶ βοῶμεν·
Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ
στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ
πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν
Κτίστην ἐβάστασας, Παρθέने Θεοτόκε
σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνασα
δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἀπὸ
παθῶν, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων, τοὺς
εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντας· Δόξα
τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι
ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ
τοῦ τόκου σου.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

ᾠδὴ δ'.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἐκάλυψεν οὐρανούς Χριστὲ ὁ Θεός, ἐν
τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, ἡ ἀρετὴ τῆς ἀφράστου,
σοφίας σου Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ θέλων πάντας Οἰκτίρμον σῶζεσθαι,
σῶσόν με τὸν παραβάντα, σοῦ τὰ
προστάγματα Λόγε, καὶ μὴ ἐξουδενώσης με.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.

Ὑπέκυψα τοῖς ἀλόγοις πάθεσι, καὶ τοῖς κτήνεσιν ὁ τάλας, ἐξωμοιώθην, Οἰκτίρμον, Λόγε Θεοῦ οἰκτεῖρον.

Στίχ. Ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου ἐν ὀργῇ, ἐλέους μνησθήσῃ.

Στρεβλούμενοι καὶ πυρὶ καιόμενοι, κατεφλέξατε τὴν πλάνην, ἀναπτόμενοι τῷ ζήλῳ τῆς εὐσεβείας μάρτυρες.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Παράδεισος νοητὸς ἐδείχθητε, μέσον ἔχοντες τὸ ξύλον, τὸ τῆς ζωῆς μακάριοι, Χριστὸν τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός.

Στίχ. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγνὴ θεοχαρίτωτε, χαριώσασα τὸν νοῦν μου, τοῦ σκοτασμοῦ τῆς ἀγνοίας, τελείως ἐλευθέρωσον.

Τῆς Οὐκωήχου ---

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος βαρὺς. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου

Στίχ. Διότι σικῇ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ίάσασθε τὰ τῆς ψυχῆς μου τραύματα, παριστάμενοι Χριστῷ ὡς λειτουργοὶ ἐκλεκτοί, χοροὶ Ἀγγέλων, τοῦτον ἱκετεύοντες.

Στίχ. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρώσιν.

Στρατεύματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τὸν σὸν θρόνον εὐλαβῶς, περικυκλοῦντα

τρανῶς, αἰὶ βοῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐξέστησαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καθορῶντά σε Χριστέ, μετὰ σαρκὸς ἐπὶ γῆς, θνητοῖς ἀνθρώποις ἀναστρεφόμενον.

Στίχ. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε καὶ Θεομῆτορ ἄχραντε, ἡ τεκοῦσα τὸν Θεόν, ἀνερμηνεύτως σαρκί, σὲ δυσωποῦμεν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δυνάμεις μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Τῆς σῆς ἐν τοῖς βροτοῖς εὐσπλαγχνίας, Χριστέ ὁ Θεός, δεῖγμα παρέσχου τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρατείας Σωτῆρ, δι' οὗ ψυχὰς καὶ σώματα καθαίρεις, καὶ ἀγιάζεις τῶν δούλων σου.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Τῶν ἀρετῶν τὴν κλίμακα ἀνύσας Σοφέ, μυστικωτέρας θεωρίας, ἠξίωσαι διὸ καὶ χάριν εἴληφας ὁρᾶν, καὶ πρὸ καιροῦ τὰ ἐσόμενα.

Δόξα.

Ἰδρῶσι τῶν ἀγώνων σου τῶν ἐνθέων, τὴν ἄγονον κατήρδευσας ἔρημον, καὶ καρποφόρον ἔδειξας, ἀνθρώπους τῷ Χριστῷ συγκομίζουσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς στήριγμα Πιστῶν δεδομένη,
Παρθένε ἀγνή, παρὰ Χριστοῦ τοῦ σέ
δοξάσαντος, δύναμιν ἐν τῷ καιρῷ
περίζωσον, ἡμᾶς τῆς ἐγκρατείας ὑμνοῦντάς
σε.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ὡιδὴ ε'.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς
ἡμῖν.

Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε, εἰς δόξαν σὴν καὶ
αἶνον, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως, τὸν τύπον
τοῦ Σταυροῦ σου, ὃν ἔδωκας ἡμῖν, ὄπλον εἰς
βοήθειαν.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ραθυμία τὸν βίον, ἀνήλωσα καὶ τρέμω,
τὸ ἀλάθητον βῆμα, ἐν ᾧ κριθῆναι μέλλω, ὁ
ἄσωτος ἐγώ, οἴκτειρόν με Κύριε.

Στίχ. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου
πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά
σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὅ τὰ ὅμματα Λόγε, τὰ τῶν τυφλῶν
φωτίσας, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας, δεινῶς
ἀμαυρωθείσας, διάνοιζον ὀρᾶν, φῶς τῶν
προσταγμάτων σου.

Στίχ. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Σταθηρᾷ διανοίᾳ, Χριστὸν
ὁμολογοῦντες, ὑπεμείνατε πᾶσαν,
βασάνων ἀλγηδόνα, γενναῖοι ἀθληταί· ὅθεν
μακαρίζεσθε.

Στίχ. Κύριε, ὑψηλὸς σου ὁ βραχίων, καὶ
οὐκ ἤδεισαν, γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν.

Διαπλεύσαντες πᾶσαν, βασάνων
τρικυμίαν, προσωρμίσθητε ὀρμῷ, τῆς ἄνω
Βασιλείας, γαλήνης ἀληθοῦς, μάρτυρες
πληροῦμενοι.

Στίχ. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαιδευτον,
καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Παναγία, ποιήσας μεγαλεῖα, ὁ
Θεὸς ὑπὲρ λόγον, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη· αὐτὸν
οὖν ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων πρέσβευε.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος βαρὺς. Πρὸς σέ ὀρθρίζω

Στίχ. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀγιωτάτοις, καὶ πολυφθόγοις
στόμασιν ἄδουσι, τὴν ὑπεράρχιον καὶ
ὑπέρθεον Ἀρχήν, Σεραφεῖμ ταῖς αὐλοῖς,
φωτοχυσίαις πυρσευόμενοι.

Στίχ. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου·
ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

Ἰερωτάταις, ὅψεις καὶ πόδας πτέρυξι
σκέπονται, θείαν λαμπηδόνα μὴ τολμῶντες
καθορᾶν, Χερουβεὶμ τῆς σοφίας, τῆς
ὑπερθέου καταγωγή.

Στίχ. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ
τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν,
οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Νοήσει θεία, καὶ πανολβίῳ θρόνοι οἱ
ἐνδοξοὶ, ταῖς ὥραιόταταις ἐντροφῶντες
ἀστραπαῖς, θεωροὶ τῶν ἀρρήτων,
ὑπερκοσμίως ἀναδείκνυσθε.

Στίχ. Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Ὁ Νοῦς ὁ θεῖος, τῷ ἀνθρωπίνῳ Πάναγνε μίγνυται, ἐν τῇ παναχράντῳ καὶ πανάγνῳ σου γαστρὶ, ἐνωθεὶς ἀσυγχύτως, ἀναλλοιώτως καθ' ὑπόστασιν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Στίχ. Αναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Τῆς χαμαιζήλου ἡμᾶς, προσπαθείας οἰκτίρμον, νηστεία, ἀφαρπάσας, πρὸς τὸ ὕψος ἔλκυσον, Ἰησοῦ τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱάμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Τῶν προσευχῶν ταῖς προσβολαῖς, παρατάξεις δαιμόνων, κατέτρωσας γενναίως, καὶ Χριστὸν Γεράσιμε, σὺ ἀνύμνεις Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Τὴν τῶν παθῶν διασχών, θεοφόρε ὁμίχλην, φωτὶ τῷ τῆς ἀγνείας, καὶ τῆς καθαρότητος, νοητῶς ἐπλησίασας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥύπου ἡμᾶς νοητοῦ, διὰ τῆς ἐγκρατείας, ἐκπλύνασα Παρθένε, καθαρὸς παρὰστησον, δοξολογεῖν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

ᾠδὴ Γ'.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκύκλωσεν ἄβυσσός με πταισμάτων, κατέδυσεν εἰς βυθὸν ἀμαρτίας, ἀνάγαγέ με Λόγε, ὡς ποτὲ τὸν Ἰωνᾶν, ἐκ φθορᾶς πρὸς ζωὴν.

Στίχ. Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου.

Χειμάζει με λογισμῶν τρικυμία, πρὸς ὄρμον με ἀληθοῦς μετανοίας, κυβέρνησον Οἰκτίρμον, ἐν γαλήνῃ συντηρῶν, τὴν καρδίαν μου.

Στίχ. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Οἱ ἅγιοι, θυρεῷ ἀληθείας, σκεπόμενοι, τὰς ψευδεῖς τῶν τυράννων, ἐξέκλιναν θωπείας, καὶ θανόντες σὺν Χριστῷ βασιλεύουσιν.

Στίχ. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον.

Ὑψούμενοι, πρὸς Θεὸν ἐν ἀγάπῃ, ἐμίσησαν τὴν τοῦ κόσμου φιλίαν, οἱ μάρτυρες καὶ φίλοι, τοῦ τῶν ὅλων ποιητοῦ ἐχρημάτισαν.

Στίχ. Ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με
πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Κόρη,
κῆρυξας ὑπερύμνητον Λόγον, ὃν πᾶσαι αἱ
Δυνάμεις, ἀνυμνοῦσιν οὐρανῶν, ἀσιγήτοις
φωναῖς.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος βαρύς. Ὁ Ἰωῆς ἐκ κοιλίας

Στίχ. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς
μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.

Νεανικῶς, ἀγλαΐαις τῆς Κυριαρχίας,
ἀστράπτουσαι, καὶ τὴν ἄρρητον δόξαν,
τὴν ταύτης ἀνυμνοῦσαι, Κυριότητες αἰεὶ
διαδείκνυνται.

Στίχ. Ἔδν ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς
ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς
κάτοχοι αἰώνιοι.

Νεανικῶς, ἀγλαΐαις τῆς Κυριαρχίας,
ἀστράπτουσαι, καὶ τὴν ἄρρητον δόξαν,
τὴν ταύτης ἀνυμνοῦσαι, Κυριότητες αἰεὶ
διαδείκνυνται.

Στίχ. Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου,
πρὸς σέ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ἐρωτικῶς, δυναστείας τῆς
ὑπερδυνάμου, τὴν δύναμιν, κατοπτεύουσαι
θεῖαι, δυνάμεις, ἐν ἰσχυρί, διαμένουσι σαφῶς
δυναμούμεναι.

Στίχ. Καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου
πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Θεοτοκίον.

Βασιλικῆς, ἐκ φυλῆς προαχθεῖσα
Παρθένε, γεγέννηκας ὑπὲρ φύσιν καὶ
Λόγον, τὸν πάντων Βασιλέα, καὶ παρθένο
ἀληθῶς διετέλεσας.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ὡς Ἰωῆν τὸν προφήτην.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ,
ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ αἴγλῃ, ἐλλαμφθέντας
ἡμᾶς καταξιώσον, ἰδεῖν τῆς ἐγέρσεως
Σῶτερ, τῆς σῆς τὴν θεῖαν δόξαν καὶ τὴν
λαμπρότητα.

Στίχ. Ὅσα ἠὺξάμην ἀποδώσω σοι εἰς
σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Ὡς ἑωσφόρος ἐκλάμψας, ἐν τῷ
σκοτει τοῦ βίου Γεράσιμε, ἀνθρώπους
εἰς φῶς πολιτείας, Ἀγγέλων ἀσωμάτων
ἐχειραγώγησας.

Δόξα.

Τῇ εὐχῶν βακτηρίᾳ, κεφαλὰς
νοουμένων συνέθλασας, θηρῶν παναοίδιμε
Πάτερ, καὶ θήρας τῆς ἐκείνων ἀνθρώπους
διέσωσας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γνόντες τῶν πάντων Δεσπότην, διὰ
σοῦ Θεοτόκε, ἐρρύσθημεν πλάνης τῶν
εἰδώλων, καὶ πόθῳ, κυρίως σε Μητέρα Θεοῦ
δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ὡς Ἰωῆν τὸν προφήτην, ἐλυτρώσω
τοῦ κήτους, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τοῦ βυθοῦ
πταισμάτων, ἀνάγαγε καὶ σῶσόν με, μόνε
φιλόανθρωπε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστήρ οὐράνιος ἐξανατείλας, ἱερῶς
ἐφαίδρυνας, τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτί, τοῦ
Ἰορδάνου τὴν ἔρημον, Ὅσιε Πάτερ, θεόφρον
Γεράσιμε.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου, τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς
αὐτοῦ ἀδελφῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες
Κοδρᾶτος, Ἀκάκιος καὶ Στρατόνικος, οἱ ἀπὸ
δημίων πιστεύσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος
Κύπρου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ ζ'.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος βαρύς. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Κάμινον καιομένην, ἐδρόσισας Σωτήρ,
Παιῖδας δὲ διέσωσας, ὕμνουντας καὶ
λέγοντας· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας
Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Θῦσον ψυχὴ θυσίαν, αἰνέσεως Θεῷ,
σπεῦσον μετανόησον, ἐν ᾧσφ ἡ πανήγυρις,
τοῦ βίου ἐστί, νῦν ἐμπορεύου, τῶν καλῶν
τὴν ἐπίδοσιν.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον
τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐγγίζει τοῦ θανάτου, ψυχὴ ἡ ἐκτομή,
καρποὺς ἀξίους ποιήσον, ὅπως μὴ ὥσπερ
ἄκαρπον, ἐκβληθήσῃ δένδρον, εἰς πῦρ
γεέννης, καὶ θρηνήσῃς ἀνόνητα.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς
ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου
ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ σου, καὶ πᾶσαι αἱ
κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Οἱ ἅγιοι τὴν κάμινον, τῆς πλάνης τῶν
αἱμάτων, τοῖς ὄμβροις κατασβέσαντες,
ἐβόων ὡς οἱ Παῖδες· Εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς
αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας
κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν.

Υἱοὶ φωτὸς γεγονάτε, φωτὶ τῷ
ἀκροτάτῳ, ἀνακραθέντες μάρτυρες, καὶ

πάντας τοὺς ἐν σκότει, φωταγωγεῖτε, καὶ τῆς ἀπάτης τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκετε.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε προεικόνιζεν, Ἀγνή, μὴ φλεγομένη· τὸ πῦρ γὰρ ἀπεκύησας, τὸ ἄστεκτον Παρθένη· διὸ βοῶ σοι· Κατάφλεξόν μου, τὰ ὑλώδη παθήματα.

Τῆς Οικτωήχου ---

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος βαρύς. Κάμινον καιομένην

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δοξολογοῦσιν ἀκλινῶς, τὸν σὸν θρόνον περιεστῶσαι, παντοδύναμε Κύριε, αἱ ἑνδοξοὶ καὶ λαμπρόταται Ἐξουσίαι. Εὐλογητὸς εἶ κρᾶζουσαι, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δοξολογοῦσιν ἀκλινῶς, τὸν σὸν θρόνον περιεστῶσαι, παντοδύναμε Κύριε, αἱ ἑνδοξοὶ καὶ λαμπρόταται Ἐξουσίαι. Εὐλογητὸς εἶ κρᾶζουσαι, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὀλικωτάταις σε Ἀρχαί, προθυμίαις, περὶ τὴν μίαν ἀρχὴν αὐλῶς στρεφόμεναι, ἐν ἀκαταπαύστοις, δοξολογίαις. Εὐλογητὸς εἶ κρᾶζουσιν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μίαν υπόστασιν δυσίν, ἐν οὐσίαις Θεογεννήτορ, Χριστὸν τὸν μόνον φιλάνθρωπον, τὴν φρικτὴν ἐκτελοῦντα οἰκονομίαν, ἄνευ σπορᾶς γεγέννηκας, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεί.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δι' ἐγκρατείας ἀναβάντες πρὸς ὄρος, ἐνθέου πολιτείας καὶ σωφροσύνης, τὸν φωτοδότην Κύριον, νοητῶς ἐνοπτρισώμεθα.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν ἀκηράτοις ἀρετῶν παραδείσοις, χορεύσας θεοφόρε, ἄνθη θαυμάτων, ἐδρέψω πᾶσιν ἄφθονον, τούτων χάριν δωρούμενος.

Δόξα.

Τὴν κατ' εἰκόνα θεοφόρε ἁξίαν φυλάττων, φοβερὸς ἀνημέροις θηρσίν, ἐδείχθης ἄδων ἀπαύστως τῷ Θεῷ εὐχαριστήρια.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰσχὺν καὶ κράτος κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, νηστεία καὶ ἀγῶσι Θεοκυῆτορ, ἡμᾶς αἰνοῦντας Ἀγνή, καὶ ὑμνοῦντάς σε περίσωσον.

Τοῦ Μηναίου - -

Ὡδὴ η'.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τροπάγια.

Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός, Δέσποτα Κύριε, καὶ ἡμᾶς βασιλεῦσαι, παθῶν καὶ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, ὡς ἀγαθός, διὰ νηστείας καὶ πόνων ἀξιώσον, ἵνα σε εὐλογῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός, Δέσποτα Κύριε, καὶ ἡμᾶς βασιλεῦσαι, παθῶν καὶ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, ὡς ἀγαθός, διὰ νηστείας καὶ πόνων ἀξιώσον, ἵνα σε εὐλογῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπὸ βρέφους θεόφρον δεξάμενος, χαρίτων τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπιλάμψεων θείων ὥφθης, καταγώγιον τερπνόν, τοῦτον δοξάζων ἐκάστοτε.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις

Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τῇ φλογὶ τῶν παθῶν Πάτερ Γεράσιμε, μηδαμῶς σε φλεχθέντα, δρόσος ἡ τῶν χαρίτων τοῦ Χριστοῦ ἐξ οὐρανοῦ, ὅλον κατήρδευσε πόθῳ, τοῦτον ἀνυμνοῦντα, ἐκτενῶς Θεὸν τῶν ὅλων.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοδοκίον.

Ὁ σαρκωθείς ἐκ τῶν σῶν, ἄχραντε Δέσποινα, παναγίων αἱμάτων, αὐτός ἀποκαθαίρει μολυσμῶν σαρκικῶν, διὰ νηστείας καὶ πόνων ἡμᾶς δυναμῶν, ταῖς σαῖς ἀπαύστοις ἱκεσίαις Θεοτόκε Παρθένε.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος α'. Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν βίον μου ἅπαντα, ἀσώτως δαπανῶν, πολίταις ἐδούλευσα, πικροῖς καὶ πονηροῖς· ἀλλὰ με ποθοῦντα, πρὸς τοὺς σους οἰκτιρμούς, νῦν ἐπαναστρέψαι, Χριστὲ μὴ ὑπερίδης.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τρόπος τοῦ βίου μου, αἰσχροὺς καὶ χαλεπός, τὸ ἔλεος ἄμετρον, φιλάνθρωπε Σωτήρ, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, μετανοίας καιρόν, δίδου μοι αἰτοῦντι, καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦντι.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Καῖν τὴν δύστηνον, ἐπόθησα ζώην, τοῦ νοῦ τὸ ἀξίωμα, νεκρώσας ἀληθῶς, καὶ τρέμω τὴν κρίσιν, εὐεργέτα τὴν σὴν, μή με κατακρίνης, σὺν τούτῳ εἰς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, ἡ μόνη, πρὸς Θεόν, πιστῶν ἐνυπάρχουσα, βοήθεια στεργρά, τοῦ σκότους με ῥῦσαι, καὶ κολάσεως, τῆς ἀποκειμένης, τοῖς πονηρῶς βιοῦσιν.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος α'. Ὕμνον σοι προσφέρομεν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὗτος ὁ καιρὸς ἐστὶ, τῆς μετανοίας· διὸ εὐφρόνως ἐναρξώμεθα, ἀδελφοὶ ἐκβοῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τοῖς βρώμασιν, ἀποταχθέντες, σπεύσωμεν ἔργῳ, καὶ τῶν πταισμάτων, τοῖς ἐπαξίως μετανοοῦσιν.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Δόξα σοι ἀόρατε Τριάς ἁγία, ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, ἣν πιστῶς δοξάζομεν, σῶζε τοὺς δούλους σου, ἐκ πάσης βλάβης.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαίροις παμμακάριστε, ἀγνή Παρθέने, χαῖρε Κυρίου δούλη, καὶ Μήτηρ, χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου, Θεοτόκε εὐλογημένη, Μαρία ὀλόφωτε.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος α'.

Ὕμνον σοι προσφέρομεν τῶν ἀσωμάτων, ὥσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὑψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοὺς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡιδὴ θ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε
Ἀχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις
ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πλοῦτος τῆς χάριτος, τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος εἰς πάντας προστίθεται, τοὺς
πόνους ἐγκρατείας τοῦτον συλλέγοντας.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε
λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Τὴν αὐλὸν Ὅσιε, ὑλικῶ ἐν σώματι,
ζωὴν καὶ πολιτείαν διήνυσας, δοξάζων τὸν
δυναμοῦντά σε Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἡγείρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν
οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, τῆς ψυχῆς
Γεράσιμε, πρὸς μόνα τὰ ἄφθαρτα ἔχων,
κατηξιώθης ὧν ἐπόθησας.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν
ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.
Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Σὺν Ὁσίοις Ὅσιε, Χριστῷ παριστάμενος
αὐτὸν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων
τὴν θείαν μνήμην σου.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὑπερθεν ἐκλάμπουσα, ἡ σὴ χάρις
Δέσποινα, φωτίζει τοὺς σὲ ἀκαταπαύστως,
Θεομητορ μεγαλύνοντας.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ θ'. Ἦχος α'. *Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.*

Στίχ. Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ
χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Εἰρηνικῇ καταστάσει, εἰλικρινεῖ
διαθέσει, τὸν ιερῶτατον καιρὸν, τῆς ἀγίας
Νηστείας, ὑποδεξώμεθα πιστοί, αἰτοῦντες
τὴν ἄφεσιν, ὧν ἕκαστος ἐπλημμέλησεν,
ὅπως τῆς ἐκεῖθεν, ἐπιτύχωμεν χαρᾶς.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἴδου καιρὸς μετανοίας, ἡ προεόρτιος
αὕτη, τῶν Νηστειῶν εἰσαγωγή. Διανάστα
ψυχὴ μου, τῷ εὐεργέτῃ καὶ Θεῷ, θερμῶς
διαλλάγηθι, τῆς κρίσεως, ὅπως φύγῃς
ἐκείνης τῆς δικαίας, καὶ φρικτῆς ὡς ἀληθῶς.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης
Υψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ
προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τῶν Νηστειῶν τὰς εισόδους, καὶ τὰ
προπύλαια πάντες, μὴ καθαρίσωμεν
κακῶς, ἀκρασίᾳ, καὶ μέθῃ, ἀλλ' ἐν ἀγνείᾳ
λογισμῶν, προθύμως εἰσέλθωμεν,
ληψόμενοι ἀφθαρσίας στεφάνους, καὶ τῶν
πόνων, ἐπαξίως τοὺς καρπούς.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ
λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τὸν ἀγαθὸν
μὴ ἐλλείπῃς, τὸν τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν,
ἐπιστάμενον μόνον, λοιμοῦ λιμοῦ τε,
καὶ σεισμοῦ, καὶ πάσης κακώσεως,
λυτρώσασθαι, τὴν τιμῶσάν σε πόλιν
Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς τῶν γηγενῶν.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ θ'. Ἦχος α'. *Σὲ τὴν ὀραθεῖσαν.*

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ
ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις.

Εἰσῆκται καιρὸς ψυχὴ μου, ὁ τῆς
μετανοίας, μὴ ἀμέλει, πεινῶσι δίδου ἄρτον,
προσεύχου τῷ Κυρίῳ, καθ' ἡμέραν καὶ
νύκτα, καὶ ὦραν ἵνα σώσῃ σε.

Στίχ. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Κρεῶν καὶ λοιπῶν βρωμάτων, ὥσπερ
ἀποχὴν ἐποιησάμεθα, οὕτω καὶ πᾶσαν
ἐχθραν, πρὸς τοὺς πλησίον ἅμα, πορνείαν
τε καὶ ψεῦδος, καὶ πᾶν κακὸν ἐκφύγωμεν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Μίαν προσκυνῶ τῇ φύσει, ἄναρχον
Θεότητα, τρισὶ δὲ προσώποις, δοξάζω τὸν
Πατέρα, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐν Τριάδι
μονάδα, ἀμέριστον καὶ σύνθρονον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ τῶν πιστῶν Παρθένε, καύχημα
ἐλπίς καὶ προστασία, σὲ ᾠδαῖς ᾠμάτων,
δοξάζομεν ἀπαύστως, Θεοτόκε Μαρία,
διάσωσον τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰμός. Ἦχος α'.

Σὲ τὴν ὀραθεῖσαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιήλ
τοῦ Προφήτου, ἐν ἣ οὐδεὶς διήλθεν, εἰ μὴ
Θεὸς μόνος, Θεοτόκε Παρθέने, ἐν ὕμνοις
τιμῶμέν σε.

Ἀξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Ὡρολογίου - - -

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ
καὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Ἐξουσίαι,

θρόνοι καὶ πολυόμματα, τὰ Χερουβείμ, καὶ
Σεραφείμ, ἅμα τὰ Ἐξαπτέρυγα, ὑπὲρ ἡμῶν
πρεσβεύσατε, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων,
καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σύ μου προστάτις Ἀχραντε, καὶ ἰσχυρὸν
προπύργιον, καὶ προστασία τοῦ κόσμου, καὶ
σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· τῶν ὀδυνῶν με
λύτρωσαι, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ
αἰωνίου Παρθένε, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἱνοί. (διαβαστά)

Ψαλμὸς PMH' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε
αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε
αὐτόν ἡλὶος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν
οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν
τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ
ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ
ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα
ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι
ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος,
πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ
πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι
καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων·
αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη

τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλουῖα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἶρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφύρῳ σου ὁμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἄγιε Ἀγίων· ἐκτείνον τὴν χειρὰ σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωροῦμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἰδιόμελον. Ὕχος γ'.

Πάντα τὸν χρόνον, ἡ νηστεία ὠφέλιμός ἐστι, τοῖς αἰρουμένοις καὶ ποιοῦσιν αὐτήν· οὔτε γὰρ ἐπήρεια δαιμόνων, κατατολμᾷ τοῦ νηστεύοντος, ἀλλὰ καὶ οἱ φύλακες τῆς ζωῆς ἡμῶν Ἄγγελοι, φιλοπονώτερον παραμένουσι, τοῖς διὰ νηστείας ἡμῖν κεκαθαρμένοις.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Πάντα τὸν χρόνον, ἡ νηστεία ὠφέλιμός ἐστι, τοῖς αἰρουμένοις καὶ ποιοῦσιν αὐτήν· οὔτε γὰρ ἐπήρεια δαιμόνων, κατατολμᾷ τοῦ νηστεύοντος, ἀλλὰ καὶ οἱ φύλακες τῆς ζωῆς ἡμῶν Ἄγγελοι, φιλοπονώτερον παραμένουσι, τοῖς διὰ νηστείας ἡμῖν κεκαθαρμένοις.

Μαρτυρικόν.

Ὕχος γ'.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὅτι θέατρον

γενόμενοι Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὕχος γ'.

Ἀσπόρως συνέλαβες ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ δοξολογοῦντες ἐκβοῶμεν σοι· Χαῖρε Παναγία Παρθένε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ

ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Ὡρολογίου - - -

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσῃτε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερυγῶν, τῆς αὔλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Τῆς Οἰκωήχου - - -

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων υπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως, μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτουμέν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν
καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ
Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας
αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

*Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε
προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ὕμνον.*

ἦ·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων

καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)